

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9Csp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320200891
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4320200891.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: X. X., B.. XX.XX.XXXX, X. D.. Š.. T. XXXX/XX, O..Č.. Ú. B. P. O. C. U., P. J. XX, Ž., o zaplatenie 249,63 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.01.2020 sa žalobca domáhal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 249,63 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 249,63 eura od 18.12.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 uzatvorenej medzi postupcom: Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 28.03.2015 Zmluvu č. 5061323906/0900, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 350,63 eura a pozostávala z istiny vo výške 249,63 eura, z riadneho úroku vo výške 60,50 eura, z úroku z omeškania vo výške 20,50 eura a z poplatkov vo výške 20,- eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná suma tak predstavuje podľa žalobcu sumu vo výške 249,63 eura, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru. Žalobca si tak zvyšnú časť dlžnej sumy pozostávajúcej z neuhradeného riadneho úroku vo výške 60,50 eura, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 20,50 eura a z neuhradených poplatkov vo výške 20,- eur neuplatňuje. Žalobca si ďalej uplatnil zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy a to počnúc dňom 18.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Súd žalovanému doručil žalobu spolu s jej prílohami a zároveň ho v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa k nej vyjadril. Žalovaný si žalobu s prílohami a uznesením sp. zn.: 9Csp/3/2020 - 87 zo dňa 06.04.2020 prevzal dňa 15.04.2020, avšak k žalobe sa písomne nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprel.

3. Na základe výzvy súdu zo dňa 20.05.2020, aby žalobca preukázal platné postúpenie bankovej pohľadávky, t. j. splnenie predpokladov na jej postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 (nech

preukáže doručenie výzvy zo strany banky žalovanému), ako aj predložil doklady o čerpaní a splácaní finančných prostriedkov žalovaným, bol súdu zo strany právneho zástupcu žalobcu predložený prehľad finančných operácií na predmetnom účte ako aj časť podacieho hárku Slovenskej pošty, a. s., z ktorého vyplýva, že žalovanému bola adresovaná listová zásielka podaná na poštovú prepravu dňa 08.01.2019, ktorá sa s najväčšou pravdepodobnosťou týkala oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019.

4. Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených žalobcom a ďalšími listinami tvoriacimi obsah spisu a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP nakoľko mal za to, že v predmetnom spore ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1.000,- eur. Súd tak rozsudok verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 3 CSP dňa 23.10.2020.

5. Súd sa oboznámil so žalobou, zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohou, návrhom na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte s prílohami 1 - 3 (doplňujúce informácie o klientovi, súhlas s overením schopnosti úver splácať a poskytnutím údajov do príslušného registra, poplatky), prijatím návrhu na uzatvorenie Zmluvy o Kreditnej karte, všeobecnými obchodnými podmienkami, produktovými obchodnými podmienkami pre kreditné karty a povolené prečerpania, Sadzobníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a. s., výzvou zo dňa 21.09.2017, výzvou zo dňa 12.09.2018, oznámením o postúpení pohľadávky, pokusom o zmier, výsledkom vyhľadávania v Obchodnom vestníku ohľadom žalovaného, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 9Csp/3/2020 - 87 zo dňa 06.04.2020, vyjadrením PZ žalobcu zo dňa 02.06.2020, prehľadom finančných operácií, podacím hárkom Slovenskej pošty, a. s. a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) ako veriteľ prijal dňa 28.03.2015 návrh žalovaného na uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte s nasledovnými podmienkami: druh úveru: spotrebiteľský revolvingový úver, typ kreditnej karty: Štedrá karta CTLS, schválený úverový rámec: 300,- eur, typ a výška úrokovej sadzby: premenlivá, závisí od výšky čerpania celkového úverového rámca ku koncu účtovného obdobia zníženého o sumy splátok klienta uhradených do najbližšieho dňa splatnosti, RPMN 39,55 %, celková čiastka, ktorú klient zaplatí pri uvedených predpokladoch a RPMN: 357,59 eura, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky v minimálnych splátkach vo výške 15,- eur, a to kedykoľvek, najneskôr však do dňa splatnosti, ktorým je 20. deň v mesiaci.

7. Výzvou zo dňa 21.09.2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že je v omeškanií so splácaním pohľadávky ku dňu 31.08.2017 vo výške 330,56 eura s príslušenstvom. Opätovnou výzvou zo dňa 12.09.2018 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky, vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stala splatnou v celom rozsahu. Zároveň žalovanému oznámil, že výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje ku dňu 12.09.2018 sumu 345,77 eura a tiež ho upozornil, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

8. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1059/2018/CE zo dňa 17.12.2018 medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653) nadobudol žalobca voči žalovanému pohľadávku špecifikovanú v prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok. V zmysle tejto prílohy predstavoval zostatok pohľadávky sumu 350,63 eura, ktorý pozostával z istiny vo výške 249,63 eura, z riadneho úroku vo výške 60,50 eura, z úrokov z omeškania vo výške 20,50 eura a z poplatkov vo výške 20,- eur. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pokusom o zmier zo dňa 02.01.2020 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 363,66 eura v lehote do 12.01.2020.

9. Z prehľadu finančných operácií na účte žalovaného vyplýva, že celková suma debetných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu 4.547,48 eura a pozostáva z výberov kartou, platieb kartou a odchádzajúcich platieb z účtu vo výške 4.346,88, ďalej z poplatkov vo výške 108,60 eura a z úrokov vo výške 92,- eur. Súčet kreditných operácií na účte žalovaného predstavuje sumu 4.217,35 eura, z ktorých na istinu bola započítaná suma vo výške 4.097,25 eura, na poplatky suma vo výške 88,60 eura a na riadny úrok suma vo výške 31,50 eura. Rozdiel kreditných a debetných operácií na účte žalovaného tak predstavuje sumu vo výške - 330,13 eura (4.217,35 eura - 4.547,48 eura) a pozostáva z istiny vo výške

249,63 eura, z riadneho úroku vo výške 60,50 eura a z poplatkov vo výške 20,00 eur, z ktorej si žalobca v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje neuhradenú časť istiny úveru vo výške 249,63 eura.

10. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2, písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a) <<https://www.epi.sk/print/zz/2010-129/znenie-20150101.htm>> b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom ku dňu 17.12.2018), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) <<https://www.epi.sk/print/zz/2001-483/znenie-20180901.htm>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ad) <<https://www.epi.sk/print/zz/2001-483/znenie-20180901.htm>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

18. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

19. Podľa § 151 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

20. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným existoval záväzkový vzťah titulom zmluvy o kreditnej karte uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený zmluvou o kreditnej karte je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako aj Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

21. V predmetnej veci sa súd v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného žalobca preukázal predložením zmluvy o kreditnej karte, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého zmluvného vzťahu je predmetom konania. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzavrel s veriteľom zmluvy o kreditnej karte. V prípade bankových pohľadávok je však potrebné okrem ustanovenia § 524 Občianskeho Zákonníka aplikovať aj ustanovenie „lex specialis“, t. j. ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Žalobcu v tomto smere zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení a teda povinnosť preukázať, že právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a. s. ako veriteľ pohľadávky, písomne vyzval žalovaného ako dlžníka na úhradu dlhu a tento bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní. Splnenie zákonom predpísaného postupu je tak predpokladom postúpenia splatnej bankovej pohľadávky na tretí subjekt.

22. Žalobca súdu spolu so žalobou predložil písomnú výzvu vypracovanú Slovenskou sporiteľňou, a. s. adresovanú žalovanému, v rámci ktorého banka konštatovala, že z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky banky zo zmluvy, vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stala splatnou v celom rozsahu. Banka zároveň oznámila dlžníkovi, že výška splatnej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje ku dňu 12.09.2018 sumu 345,77 eura a tiež ho upozornila, že v prípade ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Žalobca však v konaní ani napriek výzve súdu nepreukázal, že jeho právny predchodca reálne túto listinu žalovanému doručil, nakoľko žalobca na základe výzvy súdu predložil podací hárok Slovenskej pošty, a. s., z ktorého vyplýva, že žalovanému bola zaslaná listová zásielka, ktorá bola podaná na poštovú prepravu dňa 08.01.2019 a zrejme sa týka listovej zásielky označenej ako „pokús o zmier“ zo dňa 02.01.2020, keď písomná výzva právneho predchodcu žalobcu je zo dňa 12.09.2018 a k samotnému postúpeniu predmetnej pohľadávky došlo podľa prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok dňa 17.12.2018. Písomná výzva sa musí pritom dostať do dispozičnej sféry dlžníka, lebo ide o úkon, ktorého splnenie je predpokladom ďalšieho právneho úkonu a to postúpenia pohľadávky bankou, za predchádzajúceho splnenia ďalších dvoch podmienok, a síce, že ide o splatnú pohľadávku a dlžník je napriek písomnej výzve nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

23. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách ďalej vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Touto právnou úpravou mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po zákonom určenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Takáto právna úprava by mala bankové inštitúcie motivovať k tomu, aby vyvinuli kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní záväzku zo strany dlžníka, aby pasivita banky v tomto smere nemala za následok, že sa počas trvania záväzkového vzťahu budú pripisovať na účet dlžníka poplatky, úroky z omeškania a iné sankcie. V konaní však nebolo preukázané ani to, že žalobcom uplatnená pohľadávka je splatná, nakoľko žalobca nepreukázal platné zosplatenie pohľadávky, nepreukázal, že sa výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj oznámenie o zosplatení dostali do dispozičnej

sféry žalovaného a nepreukázal ani predčasné ukončenie zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho by sa pohľadávka stala splatnou takýmto spôsobom, nakoľko zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú.

24. Súd svoje vyššie prezentované názory opiera aj o rozsudok NSSR 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, v ktorom sa NSSR vysporiadal s podmienkami, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou a síce, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).

25. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je tak potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a tento právny úkon je tak absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offo prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol. V tomto smere súd opäť poukazuje na právny názor a argumentáciu NSSR v rozsudku 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018 ako aj na právny názor NSSR vyslovený v rozsudku 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanému preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnil, súd vyslovil, že žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.